

"ACUERDO PARA EL EMPLEO Y LA NEGOCIACIÓN COLECTIVA 2010, 2011 Y 2012" ASPECTES A TENIR EN COMPTE

La primera constatació és la nul·la referència a la situació dels temes pendents de la negociació col·lectiva del 2009. Increments salarials i clàusules de revisió salarial.

Queden encara molts convenis penjats (aproximadament uns 1.500) i la resolució d'aquestes situacions queda al marge dels acords, tenint en compte l'efecte acumulatiu dels salaris és un acord tancat en fals.

Sovint l'interès d'un document no rau en què es diu sinó en què no es diu. La primera constatació és la nul·la referència a la situació dels temes pendents de la negociació col·lectiva del 2009. Increments salarials i clàusules de revisió salarial. Queden encara molts convenis penjats (aproximadament uns 1.500) i la resolució d'aquestes situacions queda al marge dels acords, tenint en compte l'efecte acumulatiu dels salaris és un acord tancat en fals.

L'acord té una durada de tres anys del 2010 al 2012. És un

bon exercici de declaracions d'intencions en el qual es parla del manteniment de l'ocupació, de la reducció de la temporalitat, de la igualtat en el tracte del desenvolupament de la qualificació professional, del foment de la contractació del jovent, de la informació en els processos de subcontractació, moltes generalitats i poques concrecions.

Pel que fa als increments salarials s'acorda un màxim de l'1% el 2010, entre l'1% i el 2% el 2011 i entre l'1,5% i el 2,5% al 2012. Amb clàusula de revisió "tenint com a referència l'increment pactat i la inflació real de tot el període, adequant-se temporalment en funció del que es pacti", posant un èmfasi especial en les clàusules de despenjament.

I és tanca un compromís de renegociar a sis mesos temes com la contractació, la jornada reduïda, la flexibilitat interna i externa de les empreses, els expedients de regulació i la reforma de la negociació col·lectiva. En definitiva en la mateixa línia de la reforma laboral plantejada pel Govern de l'Estat. Seguint amb la tradició d'un llençol a cada bugada: abaratiment de l'acomiadament, major flexibilitat, increment de la precarietat, modificació de l'estructura de la negociació col·lectiva (entenguis major centralització, major burocratització i major allunyament de la realitat a l'hora de prendre decisions)...

Sota el paraigua ideològic de la "flexiseguretat" el que es fa és empitjorar la correlació de forces pels treballadors tot consolidant el paper dels grans sindicats com a sindicats d'acompanyament, com a gestors de la crisi. La "flexiseguretat", flexibilitat en la contractació, en els acomiadament, i en les condicions de treball o va acompanyada d'una important xarxa de protecció social i unes polítiques actives de formació i reinserció laboral (model danés que ja ha fet fallida) o es converteix en un parany, en una màquina de generar precarietat i inseguretat. La "flexiseguretat" ara i aquí equival al triple salt mortal amb batacada final, algú ens ha robat la xarxa. No es pot frivoltzar així amb un 20% d'atur!